

at de Industridrivende have Jølelsen af, at den Toldbeskyttelse, de nøde efter den gamle Tarif, var allerede saa stor, at det vilde være uforvarligt i Almindelighed at reise en protektionistisk Reaktion her i Landet. Smidlertid staa vi nu overfor en Toldrevision; jeg bruger med Forsæt Ordet „Revision“, thi om en Toldreform, om et Systemskifte er jo her aldeles ikke Tale, her er kun Tale om en Dempeelse af de Satter, vi hidtil have haft, om Afhjælpling af nogle af de Mangler, der nødvendigvis maa fremkomme i Løbet af 20 Aar, den Grændse, som en Forsfatter sætter for, at en Sandhed overhovedet kan vedblive at være en Sandhed. For Toldlov er jo omtrent 20 Aar gammel, og det er umuligt Andet, end at den i protektionistisk Retning enkelte Steder maa have faaet et grellere Anstrøg, end den havde, da den blev givet, og ligeledes i andre Henseender kan trænge til nogen Forbedring. Man har i det Hele været enig om, at de tre Ting, man skulde stræbe efter, vare for det Første en Lettelse for Naacæmmerne, for netop at opmuntre Industrien — ikke en bestemt Industri, men den Art Industrier, der allermost fortjener Opmuntring, nemlig saadanne, der arbejde til Export og kunne tage Kampen op med Udlandet, naar de kun blive stillede under lige Vilkaar. Det har man i det Hele taget været enig om, og i saa Henseende kan jeg ikke ganske være enig med Behandlingen i Landstinget, hvor man ikke har havt Blikket tilstrækkelig aabent for eller ialtsald ikke har villet gaa ind derpaa. At Toldbeskyttelsen samtidig dermed endog paa enkelte Punkter er bleven temmelig meget forhøiet, hvad man principielt ikke vilde gjøre, kan desværre ikke bestrides, idet Industriegrene, der allerede ere beskyttede temmelig stærkt iforveien, og som efter dette Forslag vilde slippe for Told paa deres Naaprodukter, have faaet Beskyttelsen forøget udover det Rimelige. Det Næste, man har været temmelig enig om, er, at saavidt muligt burde al unødvendig Beskyttelse falde bort; dette Ord „unødvendig“ er overordentlig vidt, og det er netop den overordentlige Moderation, som er viist fra alle Sider, som har gjort, at Sagen ikke er stillet paa Spidsen, og at der endog synes at være temmelig stor Enighed om det Standpunkt, som de forskjellige Partier have indtaget ligeoverfor Principet

om Protektion. Man har nemlig ment, at af den Beskyttelse, som var lidt høiere end nødvendig, kunde man skære Lidt fra; men Ingen har dristet sig til at sige, at det, vi trængte til, og det, Industrien først og fremmest trænger til, var, at en betydelig Del af Beskyttelsen bliver tagen bort. Jeg skal ikke her gjøre mig til Talsmand for denne Anskuelse, skjøndt det er min inderste Overbevisning, da det vilde være praktisk umuligt at gennemføre Forslag i den Retning. Men derved bortfalder ogsaa, efter min Overbevisning, den Tale, vi have hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som bebreidede den høitærede Finantsminister og Landstinget, at de ikke saae stort paa Sagen. Jeg mener, at hverten det ærede Medlem eller nogen anden som har havt Ordet i denne Sag, kan rose sig af, at han er fremkommen med store og gennemgribende Forandringer, og har viist et stort Syn paa denne Sag, jeg siger det ikke som nogen Bebreidelse. Naar man som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og selv som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) begynder med at erklære, at man af praktiske Grunde ikke vil forlange noget virkeligt Systemskifte, men vil hjælpe sig med det gamle, skjøndt man vedbliver at hævde, at man i Principet er en Modstander af det System, som Toldloven har etableret, saa kan det ikke nytte, at man, fordi man har to eller tre Artikler mere, end Landstinget og Finantsministeren have foreslaaet Lettelser for i Toldtarifen og i Skibsafgifterne, erklærer, at de Andre se smaat paa Sagen, og at man selv har et større Fremtidsblik paa Forholdene — det ligger jo indirekte i det ærede Medlems Bebreidelse. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ved denne Bebreidelse ligesom vil hævde, at, naar han kommer med positive Forslag, ere de begrundede i et sundere Syn paa Forholdene, end hans Modstandere have. Dertil — forekommer det mig — at hans Forslag ere for smaa, om de end gaa videre end det, som Finantsministeren og Landstinget have foreslaaet. — Det var de to Ting, som man i det Hele taget var enig om. Et tredie Punkt er man ogsaa enig om, nemlig saa vidt som muligt at opnaa en ligeligere Fordeling af Stattebyrden. Men naar det kommer til Forhand-